

Odpis

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 kwietnia 2010r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VIII Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący rozpoznaniu w dniu 22 kwietnia 2010r. w Bydgoszczy na rozprawie
SSO Leszek Tyliński
SO Elżbieta Kała (spr.)
SO Marek Tauer

Sędzia stażysta Marzena Piasecka

Sędzia 22 kwietnia 2010r. w Bydgoszczy
na rozprawie

Protokolant
Sprawy z odwołania: Tadeusza Skajewskiego

**z udziałem zamawiającego: Szpitala Uniwersyteckiego nr 2 im. dr Jana Biziela
w Bydgoszczy**

o udzielenie zamówienia publicznego

na skutek skargi wniesionej przez Tadeusza Skajewskiego

od postanowienia Krajowej Izby Odwoławczej przy Prezesie Urzędu Zamówień
Publicznych w Warszawie

z dnia 28 stycznia 2010r. Dr. sygn. akt KIOSUZP 1770/09

1. Oddała skargę.
2. Zwalnia skarżącego od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej od skargi i kosztami tymi obciąża Skarb Państwa.
3. Zasądza od skarżącego na rzecz zamawiającego kwotę 600 zł (sześćset złotych) tytułem kosztów postępowania skargowego.

na cnygi&e '^BCHepcdp^

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 28 stycznia 2010 r., sygn. akt KIO/UZP 1770/O9 Krajowa Izba Odwoławcza przy Prezesie Urzędu Zamówień Publicznych w Warszawie odrzuciła odwołanie Tadeusza Skajewskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Nakład redukcyjno - Usługowo - Handlowy „Temis” Skajewski w Chojnicach od rozstrzygnięcia przez zamawiającego — Szpital Uniwersytecki nr 2 im. dr. Jana Biziała w Bydgoszczy protestu w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego na dostawę gazów medycznych i technicznych wraz z dzierżawą zbiorników i buli prowadzonym w trybie przetargu nieograniczonego, polegającym na odrzuceniu oferty skarżącego.

Uzasadniając rozstrzygnięcie skład orzekający Krajowej Izby Odwoławczej wskazał, że odwołujący nie przekazał kopii odwołania Zamawiającemu zgodnie z art. 184 ust. 2 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych, zgodnie z którym, jeżeli wartość zamówienia, jak w niniejszej sprawie, jest większa niż kwoty określone w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych, odwołanie wnosi się do Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych w ciągu 10 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia protestu lub upływu terminu na jego rozstrzygnięcie-jednocześnie przekazując kopię treści tego odwołania zamawiającemu, a złożenie odwołania w placówce pocztowej operatora publicznego jest równoznaczne z jego wniesieniem do Prezesa UZP¹. Zastrzeżenie dotyczące zachowania terminu do wniesienia odwołania w przypadku jego złożenia w placówce pocztowej operatora publicznego dotyczy wyłącznie przekazania odwołania Prezesowi UZP, a nie kopii tego odwołania zamawiającemu. Izba, powołując się na jednolite stanowisko przyjęte w orzecznictwie i piśmiennictwie, wskazała, że do Zamawiającego kopia odwołania musi dotrzeć w czasie przewidzianym ustawą Prawo zamówień publicznych dla jego wniesienia,

W przedmiotowym postępowaniu termin do wniesienia odwołaniu upływał dnia 19 listopada 2009 r. i tego też dnia Odwołujący nadał w placówce pocztowej odwołanie skierowane do Prezesa UZP, a także jego kopię przeznaczoną dla zamawiającego. Kopia odwołania wpłynęła do Zamawiającego dnia 20 listopada 2009 r., czyli już po upływie terminu, a tym samym bez zachowania wymogu jednoczesności określonego w przepisie art. 184 ust. 2 ustawy Prawo zamówień publicznych.

W konsekwencji odwołanie podlegało odrzuceniu na podstawie przepisu art. 157 ust. 4 pkt 7 ustawy Prawo zamówień publicznych. O kosztach postępowania odwoławczego Krajowa Izba Odwoławcza, orzekła stosownie do wyniku postępowania na podstawie art. 191 ust. 6 i 7 ustawy Prawo zamówień publicznych.

Od powyższego rozstrzygnięcia skargę do Sądu Okręgowego w Bydgoszczy złożył Tadeusz Skajewski zarzucając błędną wykładnię i zastosowanie przepisu art. 184 ust. 2 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych w brzmieniu sprzed 29 stycznia 2010 r., polegające na przyjęciu, iż użyty w tym przepisie zwrot „przekazanie” oznacza doręczenie, a nie wysłanie kopii Zamawiającemu.

Wskazując na powyższy skargę wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez przyjęcie odwołania do rozpoznania i nakazanie Krajowej Izbie Odwoławczej merytoryczne rozpatrzenie odwołania lub uchylenie go w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji; a także o zasądzenie na rzecz skarżącego od zamawiającego kosztów postępowania za obie instancje wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że dopiero od zmiany ustawy o zamówieniach publicznych, która obowiązuje od dnia 29 stycznia 2010 r. można mówić, że oferent, który składa odwołanie jest zobowiązany w terminie 10 dni licząc od dnia otrzymania, rozstrzygnięcia protestu doręczyć odpis tego odwołania zamawiającemu jedną z form i sposobów określonych w art. 27 ust. 1 ustawy. Obowiązujący wcześniej przepis art. 184 ust. 2 ustawy mówił natomiast o przekazaniu zamawiającemu kopii odwołania, czego nie można było utożsamiać z doręčeniem. Powołując się na wykładnię językową obu sformułowań wskazał na ich różne znaczenie.

Sąd Okręgowy zwAŻył, CO następuje:

Skargą podlega oddaleniu.

W pierwszej kolejności stwierdzić należy, na co zwrócił uwagę skarżący, że do post(a?owania o udzielenie zamówienia publicznego w przedmiotowej sprawie zastosowanie mają przepisy ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 223* poz. 1655 z późn. zm.) w brzmieniu sprzed ostatniej gruntownej nowelizacji tej ustawy, która weszła w życie 29 stycznia 2010. r. (Dz. U. z 20<)9 r. Nr 233, poz. 177K).

Zmiany dokonanej w redakcji cytowanego w skardze przepisu art. 184 ust. 2 obowiązującej poprzednio ustawy, który w obecnie obowiązującej ustawie wprowadzono pod jednostką redakcyjną 180 ust. 5, nie można jednak uznawać za merytoryczną zmianę wymienionego przepisu, a jedynie dostosowanie tej treści do znaczenia, jakie przypisywane mu było wcześniej w doktrynie i orzecnictwie.

Właśnie w celu usunięcia wątpliwości interpretacyjnych związanych z użyciem wyrazu „przekazać” w poprzednim brzmieniu ustawy, ustawodawca wprowadził z dniem 29 stycznia 2010 r. następującą regulację, usuwając wszelkie potencjalne rozbieżności stanowisk w tym względzie: „Odwołujący przesyła kopię odwołania zamawiającemu przed upływem terminu do wniesienia odwołania w taki sposób, aby mógł on zapoznać się z jego treścią przed upływem tego terminu. Domniemywa się, iż zamawiający mógł zapoznać się z treścią odwołania przed upływem terminu do jego wniesienia, jeżeli przesłanie jego kopii nastąpiło przed upływem terminu do jego wniesienia za pomocą jednego z sposobów określonych w art. 27 ust. 2”.

Zgodnie z uzasadnieniem projektu ustawy zmieniającej przepis art. 184 ust. 2 ustawy ma zapewnić, aby odwołujący przysyłał kopię odwołania pisemnie, fiektem lub drogą ciokiruniczną do końca terminu do jego wniesienia w taki sposób, aby zamawiający mógł zapoznać się z jego treścią. Skuteczność wniesienia odwołania została zatem uzależniona od przesłania jego kopii zamawiającemu przed upływem terminu do jego wniesienia w taki sposób, aby mógł powziąć wiadomość o tym fakcie, a co za tym idzie dowiedzieć się o przedłużeniu terminu zawieszenia możliwości zawarcia umowy z wybranym oferentem.

Obecno uregulowanie sposobu, fanny i terminu przesłania kopii odwołania zamawiającemu przez odwołującego, co należy podkreślić, jest jedynie doprecyzowaniem jednolicie interpretowanego przepisu art. 184 ust. 2 ustawy o zamówieniach publicznych, który obowiązywał poprzednio. Zwrot „jednocześnieprzekazując kopie treści tego odwołania zamawiającemu” mógł wprowadzić wątpliwości, jednak jego inlctpreuteja zarówno w orzecnictwie Krajowej izby Odwoławczej przy Prezesie Urzędu Zamówień Publicznych, jak i sądów powszechnych, a także stanowisko doktryny w tym względzie nie pozostawiały wątpliwości, że o zachowaniu terminu na przekazanie kopii odwołania zamawiającemu i wywiązaniu się z obowiązku jednoczesności można było mówić tylko wtedy, gdy kopii tego odwołania dotarła do zamawiającego w terminie przewidzianym na jego wniesienie, tj. najpóźniej” w osLalnim dniu terminu do złożenia odwołania Prezesowi UZP {por. np. postanowienie Krajowej Izby Odwoławczej przy Prezesie UZP z dnia 10 września 2007 r., sygn. akt KIO/UZP 902/08, wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 30 stycznia 2007 r., sygn. akt V Ca 117/07}.

Informacja o zaskarżeniu rozstrzygnięcia protestu {braku rozstrzygnięcia w terminie} miała przede wszystkim na celu uświadomienie zamawiającemu, iż nie nastąpił stan ostatecznego rozstrzygnięcia protestu. Zaniechanie tego obowiązku w przypadku ptoleslu na czynność wyboru oferty najkorzystniejszej mogło spowodować, że zamawiający, wobec braku informacji o wniesieniu Odwołania, w sposób całkowicie usprawiedliwiony byłby przekonany, że protest jest już ostatecznie rozstrzygnięty (Komentarz do art 184 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz.U.07.223.1665), [w:] M. Stachowiak, J. Jęrzykowski, W. Dzierżanowski, Prawo zamówień publicznych. Komentarz, LEX, 2007, wyd- TTI), *Kutio feyis* tego uregulowania było tożsame z obecnym - zapobieżenie zawarciu przez zamawiającego umowy z wybranym przez niego oferentem do czasu zakończenia postępowania związanego z wniesieniem odwołania od rozstrzygnięcia protestu,

o którym w przeciwnym wypadku zamawiający w chwili zawierania umowy mógłby wcale nie wiedzieć.

W konsekwencji skarga, jako bezzasadna, podlegała oddaleniu na podstawie art. 198 ust. 2 zd. 1 ustawy o zamówieniach publicznych w brzmieniu obowiązującym przed 29 stycznia 2011 r.

Należy wskazać, że jedynie w przypadku uwzględnienia skargi, tj. w sytuacji, gdyby Sąd podzielił stanowisko w przedmiocie interpretacji przepisu art. 114 ust. 2 ustawy przewidzianą przez skarżącego, Sąd rozpoznawałby odwołanie merytorycznie i zmieniając zaakarżone orzeczenie orzekłby wyrokiem co do istoty sprawy. Skoro jednak skarga nie została uwzględniona, Sąd uznał, że uchybiono terminowi do przekazania kopii odwołania zamawiającemu, to tym samym merytoryczne zarzuty skarżącego dotyczące wyboru przez zamawiającego innej oferty nie mogły zostać rozpoznane w postępowaniu odwoławczym przed Sądem Okręgowym.

O kosztach skargi orzeczono na podstawie przepisu art. 91 kpc wyrażającego zasadę odpowiedzialności za wynik postępowania w związku z art. 94 ust. 2 ustawy o zamówieniach publicznych w brzmieniu sprzed nowelizacji i obciążono nimi skarżącego, jako przegrywającego W całości. Tytułem kosztów postępowania skargowego, Sąd zasądził od Tadeusza Skajewskiego na rzecz, zamawiającego kwotę 600 zł na podstawie przepisu § 10 ust. 1 pkt 4 w zw. z § 6 i § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 103, poz. 1349 z późn. zm.). Do stawki wynagrodzenia pełnomocnika procesowego strony wygrywającej należało bowiem zastosować stawkę przyjętą w sprawach o uchylenie wyroku sądu polubownego, jako stawkę w sprawie o najbardziej zbliżonym rodzaju.

Sąd Okręgowy na podstawie przepisu art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 25 lipca 2005 t. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 107, poz. 1398 z późn. zm.) postanowił zwolnić skarżącego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w postaci opłaty od skargi i jednocześnie, mając na uwadze zasadę odpowiedzialności za wynik sprawy obciążyć tymi kosztami Skarb Państwa na podstawie przepisu art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.